

[Finansministeren.]

som er fremsat her, men jeg føler mig helt sikker på, at hvis vi besluttede en ophævelse af den bundne opsparing, ville vi forringe de muligheder for en diskontoned sættelse, som måtte findes. Hvad et fortsat rentefald vil betyde for byggeriet og eksportindustrien, behøver jeg vist ikke at understrege. Jeg føler mig også sikker på, at vi ved ophævelse af den bundne opsparing vil vanskeliggøre den liberalisering af boligbyggeriet, som er påtænkt, og som man fra alle sider må være interesseret i.

Alle de ærede ordførere har omtalt skattepolitikken. Vi har bl. a. af de ærede medlemmer hr. Erik Eriksen og hr. Poul Møller fået at vide, at regeringens skattepolitik er uklar. På denne baggrund måtte vi vente, at de ærede medlemmer selv havde gjort det lysende klart, hvilken skattepolitik de ønskede, men det forekommer mig, at der mangler en hel del i, at en sådan klarhed blev tilvejebragt.

Hvad ejendomsbeskatningen angår, må jeg sige, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen udtalte sig i såpas runde vendinger, at der ikke deri lå noget, der, så vidt jeg kan se, skulle kunne hindre os i at tale os til rette om tingene, idet de synspunkter, det ærede medlem gjorde sig til talsmand for, var ganske nært sammenfaldende med, hvad regeringen tænker sig der skal ske med ejendomsbeskatningen her forud for den 13. almindelige vurdering.

Derimod skal det ærede medlem hr. Poul Møller ikke vente regeringens tilslutning til en afskaffelse af grundstigningsskylden. Her savner vi i øvrigt, synes jeg, en forklaring på, hvorfor det konservative folkeparti nu har forladt det standpunkt, det havde i foråret. Dengang kunne partiet dog nøjes med en fiksering af grundstigningsskylden. Hvorfor er det ikke længere tilstrækkeligt, og hvorledes er i øvrigt partiet venstres stilling til denne del af ejendomsbeskatningen?

Uden at mere præcise anvisninger blev givet, fremhævede de samme to ærede ordførere, at en større del af beskatningen måtte lægges over på forbrugsafgifterne, og at grænsen for den proportionale indkomstbeskatning måtte løftes. Dette var, forstod jeg, den egentlige skattereform i

de to ærede medlemmers øjne, medens en overgang til skat ved kilden efter deres opfattelse ikke ville være nogen skattereform. Nu kan der jo nok være delte meninger om, hvad der er skattereform, og hvad der ikke er det. Det er min overbevisning, at en skat ved kilden i overordentlig mange skatteyderes øjne vil være en værdifuld reform, især hvis den kan kombineres med et mere effektivt ligningsarbejde, hvad angår de indtægter, der er vanskelige at kontrollere.

Der lød megen kritik af de retningslinjer, hvorefter de nuværende undersøgelser af spørgsmålet om en skat ved kilden foregår. Det er helt umuligt, sagde man, at forene de hensyn, regeringen ønsker at tage, nemlig at bevare skattefradragsretten og at gøre kildeskatten definitiv for de flest mulige. Jeg skal da gerne medgive de ærede medlemmer, at opgaven er vanskelig, men på den anden side vil jeg også sige, at hvis jeg var i de ærede ordføreres sted, ville jeg være noget forsigtig med at udtrykke mig så kategorisk, som de gjorde. Vi har vel lov til at prøve at tænke i nye baner, og det er også det, vi vil prøve i denne sag. Men i øvrigt er det efter min mening for tidligt at gå ind i en egentlig diskussion om dette spørgsmål, før der foreligger et konkret forslag, der kan være et fælles udgangspunkt for en sådan diskussion, og jeg skal derfor afstå fra en videre debat herom. Der er jo ikke noget i vejen for, at en kildeskat kan forenes med de ærede medlemmers ønske om at forlænge proportionalsskattestrækket og lægge større vægt på forbrugsbeskatningen, og der skulle altså ikke i de ærede medlemmers synspunkter her være noget, som forhindrer dem i at gå ind for skat ved kilden. Jeg har, så vidt det har været muligt, studeret de ærede medlemmers udtalelser, og selv om der altså var kritik af den måde, hvorpå vi nu arbejder med problemerne, så fandt jeg ikke, at der var nogen direkte afstandtagen fra skat ved kilden, og jeg må sige, at midt i alt det andet følte jeg lidt tilfredsstillelse derved.

Der er for mig ingen tvivl om, at såvel grænsen for proportionalbeskatningen som grænsen for det skattefrie grundbeløb efterhånden må hæves, og jeg er heller ikke fremmed for tanken om, at tendensen til